

Sygn. akt IV P 92/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 sierpnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Jaworznie, Wydział IV Pracy

w składzie: Przewodniczący: SSR Małgorzata Michalik

Protokolant: st. sekr. sądowy Agnieszka Paluch

po rozpoznaniu w dniu 20 lipca 2016 roku w Jaworznie

sprawy z powództwa A. B. (1)

przeciwko Biuro- (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w J.

o odszkodowanie

1. zasądza od pozwanego Biuro- (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w J. na rzecz powoda A. B. (1) kwotę 1338,23 zł (jeden tysiąc trzysta trzydzieści osiem złotych 23/100) tytułem odszkodowania z ustawowymi odsetkami od dnia 27 listopada 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,
2. oddala powództwo w pozostałej części,
3. zasądza od powoda A. B. (1) na rzecz pozwanego Biuro- (...) z ograniczoną odpowiedzialnością w J. kwotę 1309,10 zł (jeden tysiąc trzysta dziewięć złotych 10/100) tytułem zwrotu części kosztów zastępstwa procesowego,
4. nakazuje pobrać od pozwanej Biuro- (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w J. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Jaworznie kwotę 67 zł (sześćdziesiąt siedem złotych) tytułem opłaty od pozwu, od której uiszczenia powód był zwolniony z mocy prawa,
5. wyrokowi w pkt 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt IV P 92/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 23 grudnia 2015r powód A. B. (1) domagał się zasądzenia od pozwanego Biuro- (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w J. kwoty 5926,50 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 27 listopada 2015r do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych. Powód podał, że w okresie od dnia 16 listopada 2012r do dnia 1 listopada 2014r był zatrudniony z wynagrodzeniem miesięcznym w kwocie 1975,50 zł. W dniu 10 listopada 2012r strony zawarły umowę o zakazie konkurencji trakcie i po ustaniu stosunku pracy, na podstawie której pozwany zobowiązał się po ustaniu stosunku pracy przez okres 12 miesięcy płacić powodowi odszkodowanie w wysokości 25% średniomiesięcznego wynagrodzenia, co daje kwotę 493,87 zł miesięcznie. Pozwany nie wypłacił powodowi należnego odszkodowania mimo wezwania go do zapłaty.

W odpowiedzi na pozew z dnia 17 lutego 2016r powód pozwany Biuro (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w J. domagała się oddalenia powództwa oraz zasądzenia zwrotu kosztów procesu wg norm przepisanych. Pozwana zarzuciła, że dwukrotnie zwracała się do powoda o wyjaśnienie niejasności magazynowych, a reakcją powoda było

złożenia wypowiedzenia w dniu 17 października 2016r. W tym samym dniu powód uznał ze skrzynki mailowej wszystkie wiadomości i przywrócił telefon do ustawień fabrycznych usuwając tym samym z niego wszystkie kontakty. Wypowiedzenie umowy przez powoda nastąpiło po udzieleniu mu tygodniowego urlopu, a następnie po tygodniowym L-4. Zapewniał także, że pojawi się w firmie celem wyjaśnienia spraw i rozliczenia się z firmą. W firmie obowiązują procedury ISO przewidujące obowiązki pracownika odchodzącego z pracy w zakresie wypełnienia karty obiegu oraz przekazania powierzonego mienia na protokole odpowiednio wskazanej osobie. Pozwana spółka złożyła także zawiadomienie do Prokuratury o podejrzeniu popełnienia przestępstwa w zakresie zakupów towarów do firmy oraz braków w stanach magazynowych. Pozwana przyznała, że była zobowiązana do wypłaty na rzecz powoda odszkodowania na podstawie umowy o zakazie konkurencji, jednakże nie wykonała obowiązków wynikających z umowy z uwagi na niewykonanie przez powoda obowiązków wynikających z § 5 umowy. Pozwany był zobowiązany do wypłaty odszkodowania za należne wykonywania określonych obowiązków, w tym również do zwrotu pracodawcy notatek, dokumentów i materiałów uzyskanych w trakcie wykonywania obowiązków, w tym również wszelkich informacji danych lub dokumentów utrwalonych w dowolnej postaci, także w systemie elektronicznego przechowywania danych. Fakt wstrzymania się przez pozwaną z obowiązkiem wypłaty odszkodowania był spowodowany między innymi uchylaniem się przez powoda od spełnienia obowiązku rozliczenia powierzonego mu przez pozwaną mienia oraz niedokonania rozliczenia danych uzyskanych w trakcie wykonywania przez powoda obowiązków służbowych zapisanych na telefonie i w poczcie elektronicznej. Pozwany wywodzi nadto, że powód pełnił funkcję jednoosobowego działu serwisu i był w posiadaniu materiałów i wiedzy niezwykle istotnych mając na uwadze zapewnienie prawidłowego funkcjonowania działu i ochronę szeroko pojętych interesów pozwanej. W wyniku uchylania się powoda od przekazania pozwanej między innymi wskazanych wyżej istotnych informacji niezbędnych dla zapewnienia prawidłowego funkcjonowania działu serwisu po wypowiedzeniu stosunku pracy żaden z nowych pracowników zatrudnionych na miejsce powoda nie był w stanie przywrócić poprawnego działania działu. Zachowanie powoda było sprzeczne nie tylko z jego obowiązkami wynikającymi z umowy o zakazie konkurencji, ale także z jego podstawowymi obowiązkami wynikającymi z umowy o pracę. W wykazie obowiązków powoda znajdowały się bowiem rzetelne dokumentowanie wykonanych prac, zachowanie ciągłości realizacji zleceń serwisowych w zakresie obsługi posprzedażowej klientów, rozliczanie się z powierzonego majątku na podstawie inwentaryzacji, dbałość o dobro zakładu pracy i ochrona jego mienia. Powód uchybił obowiązkom wynikającym z umowy również z ten sposób, że nie poinformował pozwanej spółki o nowym zakładzie pracy, w którym miał zamiar podjąć pracę, co wynikało z treści przesłanego przez niego maila. Naruszenie przez byłego pracownika umowy o zakazie konkurencji upoważnia byłego pracodawcę do wstrzymania wypłaty dalszych rat odszkodowania przewidzianego w 101(2) § 3 k.p. poczynając od daty powzięcia o tym wiadomości przez pracodawcę, a jeżeli pracodawca wypłacał już raty odszkodowania w czasie, w którym doszło do naruszenia tego zakazu przez byłego pracownika – do żądania ich zwrotu na podstawie przepisów o bezpodstawnym wzbogaceniu. Pozwany podkreślił, że po rozwiązaniu umowy o pracę do niego dochodziły liczne informacje na potwierdzenie podjęcia przez powoda działalności konkurencyjnej względem pozwanej spółki wbrew postanowieniom umowy o zakazie konkurencji.

Pismem z dnia 3 marca 2016r powód A. B. (1) podniósł, że jego oświadczenie złożone na skutek niewywiązywania się przez pozwaną z umowy o zakazie konkurencji w żadnym wypadku nie prowadzi do zwolnienia pracodawcy z wypłaty odszkodowania. Nie wypłacanie odszkodowania przez pracodawcę zwalnia pracownika z obowiązku powstrzymywania się od działalności konkurencyjnej, ale zwalnia pracodawcę z obowiązku wypłaty odszkodowania. Prawo jednostronnego ubezskutezczenia zakazu przysługuje wyłącznie pracodawcy – pracownik może w tym przedmiocie jedynie zawrzeć z pracodawcą porozumienie. Nadto strony w § 10 pkt umowy zawarły zastrzeżenie o formie pisemnej ewentualnego odstąpienia od umowy.

W piśmie z dnia 14 marca 2016r pozwany zarzucił, że umowa o zakazie konkurencji jest umową wzajemną, znajdują do niej zastosowanie przepisy art. 487 k.c. i nast. Pozwany wywodzi, że analiza przepisów zmusza do uznania, że w razie ustania przyczyny, dla której umowa została zawarta i zwolnienia pracownika przez pracodawcę z obowiązku zachowania tajemnicy powinny mieć zastosowanie przepisy kodeksu cywilnego tj. w razie gdy jedna ze stron odstępuje od umowy lub świadczenie stało się niemożliwe nie jest dopuszczalne domaganie się od drugiej strony spełnienia zobowiązania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. B. (1) był zatrudniony w Biuro- (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością na stanowisku serwisanta w okresie od dnia 16 listopada 2012r do dnia 1 listopada 2014r. Powód został zatrudniony na podstawie umowy na czas określony od dnia 15 listopada 2012r do dnia 31 grudnia 2016r z zastrzeżeniem możliwości rozwiązania umowy z zastosowaniem art. 33 k.p. W dniu 16 listopada 2012r powód podpisał z pozwanym umowę o zakazie konkurencji. Na podstawie tej umowy zgodnie z jej § 3 powód zobowiązał się do zachowania w tajemnicy wszelkich okoliczności i informacji, o których dowiedział się w związku z wykonywaniem powierzonych mu obowiązków, których ujawnienie mogłoby narazić pracodawcę na szkodę. Nadto w razie rozwiązania umowy o pracę pracownik zobowiązał się do nieprowadzenia działalności konkurencyjnej w stosunku do pracodawcy, a w szczególności: nie podejmowania pracy lub nie świadczenia usług na podstawie dowolnego stosunku prawnego oraz do nie obejmowania funkcji w organach zarządzających kontrolnych lub stanowiących innych osób, a także funkcji doradczych oraz nie podejmowania i nie prowadzenia działalności na własny lub cudzy rachunek – przez okres jednego roku od dnia rozwiązania umowy o pracę, jeżeli osoby te lub działalność ich przedsiębiorstw są konkurencyjne dla pracodawcy, nie podejmowania przez okres jednego roku od dnia rozwiązania umowy o pracę jakichkolwiek działań zmierzających do zatrudnienia na własny rachunek osób spośród władz i pracowników pracodawcy, zwrotu pracodawcy wszystkich notatek, dokumentów i materiałów uzyskanych w trakcie wykonywania obowiązków wynikających z niniejszej umowy - dotyczy to również wszystkich informacji, danych lub dokumentów utrwalonych w dowolnej postaci, w tym w systemie elektronicznego przetwarzania danych, poinformowania każdorazowo pracodawcy o nowym zakładzie pracy, w którym pracownik zamierzał będzie podjąć pracę lub z którym będzie współpracował. W § 6 pracownik zobowiązał się do uzyskania pisemnej opinii pracodawcy w razie wątpliwości. Pracodawca zobowiązał się do wypłaty pracownikowi odszkodowania należnego za właściwe wykonywanie obowiązków wynikających z niniejszej umowy w wysokości 25% średniego miesięcznego wynagrodzenia otrzymywanego przez pracownika w ciągu ostatnich 12 miesięcy poprzedzających wygaśnięcie, rozwiązanie umowy o pracę (§ 7 pkt 1) w miesięcznych ratach przez okres jednego roku (§ 7 pkt 2). Natomiast w przypadku naruszenia przez pracownika niniejszej umowy pracownik zobowiązany jest zwrócić wypłacone odszkodowanie wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia wypłaty odszkodowania oraz zapłacić pracodawcy karę umowną w wysokości 10-krotności średniego miesięcznego wynagrodzenia otrzymywanego przez pracownika w ciągu ostatnich 12 miesięcy poprzedzających wygaśnięcie, rozwiązanie umowy o pracę.

(dowód: świadectwo pracy k-5, umowa o pracę k- 6, umowa o zakazie konkurencji k- 7-8)

Powód miał w zakresie obowiązków między innymi obowiązek rzetelnego dokumentowania wykonanych prac w formie karty pracy serwisu, zachowania ciągłości realizacji zleceń w zakresie obsługi posprzedażowej klientów, rozliczania powierzonego sprzętu na podstawie inwentaryzacji oraz dbałości o dobro zakładu pracy, chronienia jego mienia i zachowania w tajemnicy informacji, których ujawnienie mogłoby narazić pracodawcę na szkodę.

(dowód: zakres czynności k- 35-36)

Początkowo powód pracował jako jedyny pracownik serwisu, a po roku pracy spółka zatrudniła P. P. (1). P. P. (1) początkowo pracował jako pracownik biura obsługi klienta, a potem został przeniesiony do działu serwisu. Jego umowa początkowo była zawarta ze spółką Biuro- (...) spółka z o.o., a następnie została zawarta umowa o pracę z Biuro- (...) spółka z o.o.

(dowód: zeznania P. P. (1) k- 80)

Powód zajmował się prowadzeniem serwisu, osobiście serwisował maszyny, zawierał i przedłużał umowy, dostarczał maszyny do klientów, zajmował się także wybieraniem kontrahentów sprzedających maszyny. On dysponował kluczami do pomieszczenia serwisowego. Drugi komplet kluczy był w sekretariacie.

(dowód: zeznania K. P. (1) k- 67 verte)

Powód praktycznie samodzielnie prowadził dział serwisu i jego stanowisko było stanowiskiem quasi-kierowniczym. Powód miał dużą swobodę działania i organizacji pracy. Był pracownikiem cenionym i nie było możliwości, aby powoda zastąpić. Miał jednego podległego mu pracownika – najpierw P. P. (1), potem M. P., których miał przyuczyć do samodzielnego wykonywania czynności serwisowych, do czego jednak nie doszło. Umowa z P. P. (1) została rozwiązana, a P. P. (2) miała wrażenie, że powód niekoniecznie chce mu swoją wiedzę przekazać.

(dowód: zeznania K. P. (2) k- 94 verte i 95)

Biuro- (...) spółka zajmuje się między innymi dzierżawą urządzeń drukujących o kopiujących dla różnych podmiotów. W ramach umowy o dzierżawę urządzeń pozwana spółka udostępnia kopiarki i drukarki do korzystania, konserwuje je i naprawia, w razie potrzeby oraz rozlicza się z nimi comiesięcznie na podstawie ilości wykonanych kopii – w tym celu szczytuje się liczniki urządzeń.

Z firmą Biuro- (...) spółka z o.o. współpracuje spółka Biuro- (...) spółka z o.o. Pracownicy zatrudniani są w obu spółkach niezależnie od tego jaką pracę wykonują. Powód początkowo również współpracował z pozwaną w (...) spółki Biuro- (...).

Początkowo współpraca z powodem układała się bardzo dobrze – powód pozostawał w dobrej relacji z prezesem K. P. (2). Pod koniec jego zatrudnienia dochodziły informacje o arogancji powoda. Było to w okresie, w którym A. B. (2) wdrażała zmiany organizacyjne w spółce, których celem było usprawnianie organizacji firmy. Najtrudniej współpraca układała się z działem serwisu. A. B. (2) chciała wprowadzenia zmian, co powód odbierał osobiście jako próbę kontrolowania go i ograniczania. Zarzucał A. B. (2), że nie jest jego przełożoną i nie może wydawać mu poleceń w tym okresie. A. B. (2) nie była prezesem spółki i nie była w niej zatrudniona, jedynie ze spółką współpracowała. Prezesem została w kwietniu 2016r, jednak wraz z K. P. (2) i D. B. byli osobami decyzyjnymi w spółce. Ingerencje A. B. były dla powoda dowodem szykanowania go a kierunek zmian organizacyjnych w spółce nie odpowiadał powodowi. Dochodziło do spięć pomiędzy A. B. (1) i A. B. (2). A. B..

W 2014r obecna prezes spółki zaczęła domagać się od powoda inwentaryzacji z magazynie, gdyż w jej ocenie panował tam organizacyjny chaos i wychodziły braki magazynowe. Firma rozpoczęła prowadzenie inwentaryzacji we własnym zakresie, a A. B. (2) kilkakrotnie wzywała powoda o uczestniczenie w inwentaryzacji.

W dniu 17 października 2014r powód złożył wniosek o urlop, który w jego ocenie mu się należał co najmniej w wymiarze 2 tygodni, ale prezes udzielił mu go jedynie w wymiarze 7 dni, obawiając się, że bez powoda dział serwisu nie będzie w stanie obsłużyć klientów. Powód był zirytowany kontrolowaniem go i trudnościami w wykorzystaniu urlopu wypoczynkowego i zaraz po jego udzieleniu w dniu 17 października 2014r wypowiedział umowę o pracę. Od tej chwili powód nie pojawił się w spółce mimo wielokrotnych wezwań.

Powód każdorazowo w czasie urlopu był dostępny „pod telefonem” i spodziewał się, że we wrześniu 2014r skorzysta wreszcie z wakacji, w czasie których nie będzie musiał być do dyspozycji firmy, bo z obowiązkami poradzi sobie P. P. (1). Rozwiązanie umowy z P. P. (1) uniemożliwiło realizację tych planów powoda, co pogłębiło jako rozgoryczanie.

(dowód: zeznania K. P. (2), zeznania A. B. (1), zeznania A. B. (2))

Powód rozwiązując umowę o pracę nie wypełnił karty obiegowej i nie zdał oficjalnie sprzętu, którym się posługiwał tj. samochodu, komputera, telefonu komórkowego, jednak pozostawił ten sprzęt na terenie firmy. Po odejściu powoda z pracy pozwany miał problem z lokalizacją maszyn u klientów i ich numeracją. Powód trzymał sprzęt, materiały eksploatacyjne i części zamienne w jednym dużym pomieszczeniu. Ten sprzęt nie był precyzyjnie opisany, maszyny i sprzęt nie był opisany, a części, które zostały wymienione nadal obciążały konta dzierżawcy maszyn. Powód nie przekazał również kodów blokujących maszyny lub też kodów serwisowych. Nie przekazał także informacji na temat etapów realizacji umów z poszczególnymi podmiotami dzierżawcami kserokopiarki, zdarzały się braki umów

serwisowych, zwłaszcza w przypadku umów przedłużonych na nową kserokopiarkę tego samego podmiotu. Przywrócił ustawienia fabryczne w telefonie służbowym i wykasował swoją pocztę na komputerze pracodawcy.

(dowód: zeznania K. P. (1) k-68, zeznania D. B. k- 86-87)

W piśmie wysłanym powodowi pocztą w dniu 28 października 2014r pozwany w związku z kończącym się okresem wypowiedzenia wezwał powoda do stawienia się w siedzibie spółki celem weryfikacji stanów magazynowych na termin inwentaryzacji magazynu serwis.

(dowód: pismo wraz z dowodem nadania z dnia 28.10.2014r k-27-29)

Powód nie stawił się na termin inwentaryzacji, w której uczestniczył K. P. (1). Z uwagi na brak informacji o posiadanym sprzęcie, jego częściach, materiałach do inwentaryzacji został zatrudniony zewnętrzny serwis, który pomógł w identyfikacji sprzętu. W wyniku inwentaryzacji stwierdzono szereg brakujących materiałów i zdekompletowanego sprzętu.

(dowód: zeznania K. P. (1) k-68)

W mailu z dnia 4 listopada 2016r powód zwrócił się do pozwanej spółki z prośbą o niezwłoczną wypłatę ekwiwalentu za urlop oraz wydanie świadectwa pracy, gdyż jego przyszły pracodawca od tego uzależnia zawarcie umowy o pracę od przedłożenia świadectwa pracy. Pismo to nie zostało przez powoda odebrane.

W mailu z dnia 14 stycznia 2014r K. P. (2) przypomniał o niewywiązaniu się powoda z obowiązku rozliczenia z pracodawcą wg § 5 umowy i poinformował, że dopiero wówczas zostanie powodowi wypłacone odszkodowanie.

W obszernej odpowiedzi z dnia 22 stycznia 2015r powód poinformował, że w trakcie pracy nie tworzył żadnych notatek i nie jest w posiadaniu dokumentacji tworzonej w postaci wersji elektronicznej na komputerach stanowiących własność firmy. Wszelkie mienie i narzędzia pracy udając się na urlop oddał pracodawcy, a dostęp do jedynego dokumentu na dysku G. został mu zabrany w dniu 23.10.2014r. Powód ponowił prośbę o przesłanie mu umowy o zakazie konkurencji i zaprzeczył, aby została mu doręczona lub aby unikał jej podjęcia, gdyż z powodu braku wiedzy o jej treści i ograniczeniach z niej wynikających pozostaje bezrobotny. W piśmie powód wyartykułował szereg zarzutów do pozwanego w zakresie kierowanych do niego gróźb, prób wymuszenia kontaktu, zmuszenia do udziału inwentaryzacji i zastraszania, odwlekania odpowiedzi na korespondencję powoda, niewypłacenia ekwiwalentu i odszkodowania. Nadto powód podał, że odmawia przyjęcia przeterminowanych rat odszkodowania wynikającego z umowy o zakazie konkurencji i z dniem 22 stycznia 2015r wygasa określony umową obowiązek powstrzymywania się od podejmowania przez niego działalności konkurencyjnej.

Pismem z dnia 10 lutego 2015r powód A. B. (1) został wezwany do złożenia kodów serwisowych, kodów blokujących do maszyn, informacji odnośnie miejsca umieszczenia urządzeń stanowiących własność pozwanego, brakującej części umów na usługi serwisowe, ostatecznego rozliczenia się z materiałami stanowiącymi stan magazynowy BIURO- (...) spółki z o.o., przekazania informacji umożliwiających dokonanie identyfikacji większości nieopisanych części znajdujących się w magazynie, informacji odnośnie nowego pracodawcy powoda na podstawie umowy o zakazie konkurencji, przekazania informacji na temat stopnia realizacji kontraktów na umowy serwisowe. W piśmie pełnomocnik pozwanej deklarował gotowość wypłaty odszkodowania z umowy o zakazie konkurencji niezwłocznie po dokonaniu przez powoda rozliczenia.

(dowód: wydruk korespondencji mailowej z dnia 4 listopada 2014r k- 26 i z dnia 22 stycznia 2015r k- 37-38, pismo adwokata M. C. z dnia 10.02.2015r k- 30-33)

Biuro- (...) spółka z o.o. miała podpisaną umowę między innymi z Miejskim Ośrodkiem Pomocy Społecznej w J. w zakresie usług serwisowych kopiarek do 2014r przez okres ok. 5 lat. W 2015r MOPS w J. podpisał umowę serwisu kopiarek z firmą (...) spółką z o.o. w J., gdyż jakość usług po odejściu A. B. (1) bardzo spadła. Również od 2011r pozwana spółka obsługiwała (...) Wojewódzką Komendę Ochotniczych Hufców Pracy w zakresie usług serwisowych

urządzeń drukujących. Kiedy pod koniec 2014r firma Biuro- (...) zmieniła serwisantów z uwagi na rozwiązanie umowy przez powoda, (...) K. (...) również zrezygnowała z dalszych usług i podpisała umowę z firmą (...) spółka z o.o. W obu przypadkach celem zmiany był powrót do usług świadczonych przez A. B. (1).

(dowód: zeznania świadka C. K. k- 66 verte, zeznania T. R. k- 66-67, zeznania P. O. k- 60 verte-61)

Z chwilą zawarcia przez MOPS w J. umowy serwisu kserokopiarek z dnia firmą (...) spółką z o.o. tj. od stycznia 2015r powód przyjeżdżał do Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w J. w celu serwisowania kserokopiarek. T. R. zatrudniony w MOPS na stanowisku pracownika administracyjnego kontaktował się z firmą Grup Serwis i każdorazowo po jego telefonie z prośbą o naprawę lub konserwację kserokopiarki do MOPS przyjeżdżał A. B. (1). Również A. B. (1) spisywał liczniki kserokopiarek w celu rozliczenia się MOPS-u z firmą (...). Gdy T. R. nie może uzyskać kontaktu z firmą (...) to kontaktuje się telefonicznie bezpośrednio z A. B. (1), co ma miejsce rzadko. C. K. zatrudniony na stanowisku konserwatora, a poprzednio inspektora do spraw zamówień publicznych) widział powoda na terenie MOPS-u w 2015r kilka razy. Każdorazowo kojarzył przyjazd powoda ze sprawą serwisu kopiarek, gdyż powód zajmował się tym z ramienia firmy Biuro- (...) przez okres poprzednich pięciu lat.

(dowód: zeznania C. K. k- 66 verte, zeznania T. R. k- 67)

Po kilku miesiącach nieobecności powód zgłosił się również do (...) K. (...) w K. i zaproponował swoje usługi w ramach innej firmy. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sporządziła w dniu 3 grudnia 2014r ofertę dzierżawy urządzenia kopiarki K.-M.. (...) były zainteresowane usługami (...) spółki z o.o., po to, aby to powód wykonywał czynności serwisowe, gdyż dał się poznać jako dobry fachowiec.

(dowód: zeznania P. O. k – 80-81)

Po rezygnacji powoda z pracy w pozwanej spółce dział serwisu został zlikwidowany. Mimo zaangażowania profesjonalnych serwisów, w tym serwisanta z wieloletnim doświadczeniem pracodawca nie był w stanie dotrzeć do informacji, który pozwoliłyby na dalszą obsługę serwisową kopiarek. Było to częściowo spowodowane tym, że tylko powód znał i potrafił obsługiwać oprogramowanie K. M., znał kody blokujące i serwisowe urządzeń, a nie prowadził rzetelnej dokumentacji i nie miał uporządkowanej i zarchiwizowanej dokumentacji technicznej urządzeń (umów, instrukcji itp.), tak, aby w jego miejsce inny serwisant był w stanie zorientować się i uzyskać potrzebne dane. Klienci obsługiwani przez nowych pracowników byli niezadowoleni z jakości usług. Nadto pracodawca miał do powoda szereg zarzutów związanych z wyborem kontrahentów, od których kupował sprzęt, związanych z jakością zakupionego sprzętu oraz z nieuporządkowaniem i nieopisanie stanów magazynowych. W wyniku powyższego wiele urządzeń okazało się niezdatnymi do użytku, gdyż nikt nie mógł ich uruchomić, nikt też nie wiedział, które wolno leżące części, do których urządzeń należy przepisać i dopasować.

Pismem z dnia 25 listopada 2015r powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 6 000 zł tytułem odszkodowania.

(dowód: pismo z dnia)

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dokumenty zebrane w aktach sprawy oraz zeznania świadków i stron. Dokumenty nie są kwestionowane i nie budzą wątpliwości sądu.

Zeznania świadków C. K., T. R. i P. O. są całkowicie wiarygodne. Świadkowie są osobami niezwiązanymi z żadną ze stron procesu, a w szczególności w chwili obecnej nie są powiązani z pozwaną spółką, która nie świadczy już usług dla Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w J. od dwóch lat. Nie są też zainteresowani rozstrzygnięciem w sprawie i nie posiadają w nim żadnego interesu. Nadto świadkowie zeznają jako pracownicy instytucji, a zatem ich powiązanie znajomości faktów sprawy ma podłoże wyłącznie zawodowe, a nie osobiste. Zeznania P. P. (1) są wiarygodne, ale nie mają dla sprawy szczególnego znaczenia, a fakty, o których zeznał odnoszą się głównie do spornej części materiału dowodowego.

Sąd pominął zeznania Ł. W. przy ustalaniu stanu faktycznego uznając je za niewiarygodne w takim zakresie, który czyni nieprzydatnym jako dowód w sprawie. Zeznania te stoją w sprzeczności z zeznaniami świadków C. K., T. R. i P. O.. Świadek wprawdzie przyznaje obecność powoda w MOPS-ie i (...), jednakże wskazuje, że były to jednostkowa i grzecznościowa pomoc. W ocenie sądu świadek jest zainteresowany wynikiem w sprawie zarówno jako prywatny znajomy powoda, jak przedsiębiorca, który korzysta z wysokiej jakości usług powoda. Również rzekoma niewiedza świadka w sprawie konsultacji jego pracowników z powodem, niewiedzy o szczegółach rozstania powoda z pozwaną spółką i strusie zawodowym powoda jest całkowicie niewiarygodna – uwzględniając, że świadek jest w przyjacielskiej relacji z powodem.

Sąd dał wiarę zeznaniom K. P. (1), K. P. (2) oraz A. B. (2). Dał również wiarę zeznaniom powoda w sporej części, przejmując, że rozbieżności w tych zeznaniach dotyczą głównie osobistego nastawienia do sprawy i innego postrzegania tych samych działań – powód działania pracodawcy postrzegał jako dolegliwą kontrolę, a pozwaną jako konieczne zmiany organizacyjne. Pozwany dążył do uporządkowania i zachowania działu serwisu, powód natomiast czuł się ograniczany w swojej dotychczasowej pełnej samodzielności i zmęczony osobistą odpowiedzialnością za dział serwisu. Sąd dał wiarę zeznaniom świadkom strony pozwanej i pozwanym, że nie było możliwe ustalenie kodów i instrukcji obsługi maszyn bez powoda, gdyż trudno przyjąć, że pozwany zlikwidował sprawnie funkcjonujący i dochodowy dział, tylko dlatego, aby stworzyć dowody negatywnych konsekwencji rozwiązania przez powoda umowy z pozwaną spółką – w szczególności konsekwencji sposobu jego odejścia z pracy. W ocenie sądu wiarygodnymi są zeznania pozwanej, K. P., K. P. co do problemów z techniczną obsługą maszyn i przyczyn tych problemów, gdyż potwierdzeniem tych trudności jest fakt likwidacji działu, utraty umów o obsługę oraz zeznania pracowników MOPS-u i Komendy Wojewódzkiej (...). Sąd nie dał wiary zeznaniom powoda co do niepodjęcia współpracy w ramach nowej spółki z kontrahentami pozwanej, bo stoją one w sprzeczności z zeznaniami T. R. i P. O., które to zeznania sąd ocenił jako obiektywne i wiarygodne z przyczyn opisanych powyżej.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo należało częściowo uwzględnić.

Zgodnie z art. 101² § 1 k.p. w związku z art. 101¹ § 1 k.p. w zakresie określonym w odrębnej umowie, pracownik nie może prowadzić działalności konkurencyjnej wobec pracodawcy ani też świadczyć pracy w ramach stosunku pracy lub na innej podstawie na rzecz podmiotu prowadzącego taką działalność (zakaz konkurencji), a gdy pracodawca i pracownik mający dostęp do szczególnie ważnych informacji, których ujawnienie mogłoby narazić pracodawcę na szkodę, zawierają umowę o zakazie konkurencji po ustaniu stosunku pracy. W umowie określa się także okres obowiązywania zakazu konkurencji oraz wysokość odszkodowania należnego pracownikowi od pracodawcy.

Należy podkreślić, że żadna ze stron nie kwestionowała zasadności zawarcia umowy o zakazie konkurencji, a postępowanie wykazało, że powód z uwagi na wiedzę, kwalifikacje i kontakty zawodowe był pracownikiem bardzo ważnym dla pozwanego i kluczowym z punktu widzenia funkcjonowania działu serwisu. Zakres umowy został określony precyzyjnie i nie budzi wątpliwości, że jakiegokolwiek działalność zarobkowa powoda w branży, w której pracował u pozwanego stanowi działalność konkurencyjną dla pozwanego.

Istotą umowy o zakazie konkurencji jest ekwiwalentność świadczeń obu stron tj. powstrzymywania się pracownika od wykonywania działalności konkurencyjnej wobec pracodawcy oraz zapłata pracownikowi odszkodowania w wysokości nie mniejszej niż 25% wynagrodzenia za powyższe działanie. Przy czym należy zacytować za stroną pozwaną, że zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 26 czerwca 2012r (sygn. akt II PK 279/11) OSNP 2013/13/155 pracodawca może powstrzymać się od spełnienia świadczenia na zasadzie art. 488 k.c. i zaprzestać wypłaty odszkodowania w sytuacji, gdy był pracownik zobowiązany do niepodjęcia działalności konkurencyjnej łamie ten zakaz.

Sąd ustalił, że powód powstrzymywał się od działalności do dnia 22 stycznia 2015r. Dlatego sąd zasądził na rzecz powoda odszkodowanie należne za okres od dnia 1 listopada 2014r do dnia 22 stycznia 2015r w wysokości po

493,87 zł miesięcznie (1975,48 zł/4) w tym za styczeń kwotę proporcjonalną do okresu 22 dni ($2 \cdot 493,87 \text{ zł} + 493,87 \text{ zł} / 31 \cdot 22 = 987,74 \text{ zł} + 350,49 \text{ zł} = 1338,23 \text{ zł}$).

Sąd przyznał powodowi odszkodowanie za realizację pkt 5 a i b umowy i zakazie konkurencji tj. za powstrzymywanie się od jakiegokolwiek działalności konkurencyjnej wobec działalności pracodawcy.

Sąd podziela zdanie pozwanego, że powód nie dochował warunków z § 5 pkt 3 umowy, gdyż powód nie przekazał pracodawcy żadnych materiałów, notatek sporządzonych w formie elektronicznej lub papierowej uzyskanych w trakcie wykonywania swoich zawodowych obowiązków. Pozwany nie wykazał jednak, aby powód takie notatki, dokumenty i materiały tworzył i archiwizował. Przeciwnie ustalony stan faktycznie wskazuje na szereg zaniedbań powoda w tej dziedzinie. Powód nie prowadził dokumentacji dotyczącej realizacji poszczególnych umów, instrukcje, umowy były nieuporządkowane i w miejscach przypadkowych, powód też nie zapisywał kodów serwisowych ani kodów blokujących. Z pewnością takie zaniechanie pracownika może podlegać ocenie jako naruszenie jego obowiązków, w tym obowiązków wynikających z punktu 5 i punktu 20 zakresu obowiązków, ale - w ocenie sądu - naruszenie takich obowiązków pracowniczych nie może determinować odmowy wypłaty odszkodowania, które zgodnie z art. 101(2) k.p. przysługuje za powstrzymywaniu się od działalności konkurencyjnej w okresie po rozwiązaniu umowy.

W ocenie sądu również udział w inwentaryzacji działu, rozliczenie się z pobranego sprzętu i materiałów, wypełnienie karty obiegu nie może być warunkiem wypłaty odszkodowania, dla pracownika, który w sytuacji rozwiązania umowy o pracę pozostaje bez zatrudnienia i bez dochodu, gdyż umowa o zakazie konkurencji nie pozwana mu na podjęcie pracy lub działalności w swoim zawodzie i zgodnie ze swoim wykształceniem i kwalifikacjami. Odszkodowanie jest świadczeniem ekwiwalentnym dla pracownika, który wstrzymuje się od pracy z uwagi na podpisaną klauzulę konkurencyjną. Skoro powód – nawet z naruszeniem obowiązków pracowniczych – nie tworzył notatek, nie posiadał uporządkowanej dokumentacji, a większość niezbędnych do pracy danych było jego nie spisana wiedzą to uzależnienie wypłaty odszkodowania od przekazania dokumentacji, której nie posiadał czyni zawartą umowę o zakazie konkurencji niewykonalną. W wyniku powyższego pracownik znalazłby się w sytuacji, w której nie może podjąć zatrudnienia, gdyż w jego przypadku każda praca zgodna z kwalifikacjami stanowiłaby naruszenie umowy o zakazie konkurencji i narażała go na odpowiedzialność odszkodowawczą z tego tytułu, a jednocześnie pracodawca byłby zwolniony ze świadczenia ekwiwalentnego tj. odszkodowania za niewykonywanie pracy i niepodejmowanie działalności przez pracownika, na tej podstawie, że ten nie przekazał danych, których nie archiwizował i notatek, których nie stworzył i nie przechowywał.

Sąd podziela stanowisko strony pozwanej, że archiwizacja tych danych, dokumentowanie swojej działalności i sporządzanie odpowiednich notatek należało do obowiązków powoda, z których się nie wywiązał, ale naruszenie tych obowiązków mogło w ocenie sądu skutkować karami porządkowymi, rozwiązaniem umowy lub odpowiedzialnością odszkodowawczą pracownika zgodnie z przepisami art. 114 i nast. k.p. Natomiast zapisy umowy z dnia 16 listopada 2012r, w części, w której pozbawiają pracownika powstrzymującego się od zarobkowania z powodu podpisanego zakazu konkurencji należnego mu odszkodowania, z uwagi na nie wywiązanie się z innych obowiązków pracowniczych należy uznać za nieważne – na zasadzie art. 50 § 3 k.p. Ocena przeciwna stawiałaby powoda w sytuacji bez możliwości pozyskania środków na swoje utrzymanie: powód jednocześnie nie mógłby się wywiązać z warunków umowy opisanych w § 5 pkt 3, ale też nie mógłby podjąć działalności zarobkowej, gdyż ta narażałaby go na odpowiedzialność odszkodowawczą wobec pozwanego.

Należy także odnieść się do zarzutu powoda, iż odszkodowanie przysługuje mu nawet w sytuacji podjęcia zatrudnienia i prowadzenia działalności konkurencyjnej. W tym miejscu należy stwierdzić, że przyczyną, dla której powód podjął pracę nie było ograniczenie wynikające z umowy o pracę. Co więcej w pierwszych mailach powód wspominał, że jego nowy pracodawca domaga się od niego przedstawienia świadectwa pracy, a o samej umowie dotyczącej zakazu konkurencji nie wspominał. Nadto w dalszym okresie strony negocjowały wykonanie warunków wynikających z umowy korespondencyjnie i należy stwierdzić, że nawet jeśli nie wykonanie obowiązków z § 5 pkt 3 umowy nie upoważniało pracodawcy do odstąpienia od umowy, to powód w tym czasie nie domagał się wypłaty odszkodowania do dnia 22 stycznia 2015r. Natomiast w tym okresie powód będąc świadomym i otrzymując informacje, że jego

brak współpracy naraża pracodawcę na ogromne komplikacje w prowadzeniu działu nie wykazał w minimalnym choćby zakresie dobrej, aby wywiązać się ze swoich obowiązków pracowniczych i umożliwić pracodawcy przejęcie jego warsztatu pracy oraz kontynuowanie działalności. Z tych przyczyn nie sposób uznać, że przyczyną, dla której powód podjął działalność konkurencyjną wobec pracodawcy był brak wypłaty odszkodowania, gdyż powód w tym okresie odmawiał współpracy z pozwaną spółką negując jej pytania, prośby i żądania. W dniu 22 stycznia 2015r powód zadeklarował, że czuje się zwolniony z obowiązku dalszego powstrzymywania się od działalności konkurencyjnej, a zeznania świadków potwierdziły, że powód wykonywał czynności serwisowe w Miejskim Ośrodku Pomocy Społecznej już w styczniu 2015r. Z powyższych przyczyn sąd uznał, że nie jest zasadne żądanie powoda zasądzenia mu odszkodowania za dalszy okres, w którym powód był zobowiązany na podstawie umowy do powstrzymywania się od działalności konkurencyjnej, podczas gdy w tym czasie taką działalność świadczył w taki sposób, że przejął dawnych klientów pozwanego i wykonywał dla nich dokładnie te same czynności, co wcześniej w ramach firmy pozwanego.

Bez znaczenia dla sprawy są ewentualne nieprawidłowości w działaniu powoda w zakresie wyboru kontrahentów, umów kupna kopiarek. W tym przedmiocie stronie pozwanej przysługują inne środki dla dochodzenia od powoda roszczeń odszkodowawczych lub skierowania sprawy na drogę postępowania karnego. Bez znaczenia dla sprawy niniejszej pozostają również kwestie nierozliczonego sprzętu i materiałów, gdyż nawet roszczenia te objęte są normą art. 114 i nast. k.p.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji.

O kosztach orzeczono proporcjonalnie do stopnia wygranej w sprawie na zasadzie art. 98 k.p.c. przy założeniu, że powód wygrał sprawę w 23%.

O kosztach sądowych orzeczono w pkt 4 na mocy art. 35 ust.1 w związku z odpowiednim zastosowaniem art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2005 Nr 167 poz.1398 ze zm.).

ZARZĄDZENIE

1. odnotować,
2. odpis doręczyć pełnomocnikom stron,
3. kal. 7 dni.

J., dnia 7 września 2016r.